

NAHUM

Kapitel: **1** 2 3

KAPITEL 1

Et udsagn om Nineve. En bog om Elkosjiten Nahums Syn.

² En nidkær Gud, en Hævner er HERREN, en Hævner er HERREN og fuld af Vrede, en Hævner er HERREN mod Uvenner, han gemmer på Vrede mod Fjender.

³ HERREN er langmodig, hans Kraft er stor, HERREN lader intet ustraffet. I Uvejr og Storm er hans Vej, Skyer er hans Fødders Støv.

⁴ Han truer og udtørre Havet, gør alle Strømme tørre; Basan og Karmel vansmægter, Libanons Skud visner hen.

⁵ Bjergene skælver for ham, Højene står og svajer; Jorden krummer sig for ham, Jorderig og alle, som bor der.

⁶ Hvem kan stå for hans Vrede, hvo holder Stand mod hans Harmglød? Hans Harme strømmer som Ild, og Fjeldene styrter for ham.

⁷ HERREN er god, et Værn på Trængselens Dag; han kender dem, som lider på ham,

⁸ og fører dem gennem Skybrud. Sine Avindsmænd gør han til intet, støder Fjenderne ud i Mørke.

⁹ Hvad pønser I på mod HERREN? Han tilintetgør i Bund og Grund; ej kommer der to Gange Nød.

¹⁰ Er de end som sammenflettet Tjørn og gennemdrukne af Vin, skal de dog fortæres som fuldført Strå.

¹¹ Fra dig er der en draget ud med ondt i Sinde mod Herren, med Niddingeråd.

¹² Så siger HERREN: Er de end fuldtallige og aldrig så mange, skal de dog omhugges og forsvinde. Har jeg end ydmyget dig, gør jeg det ikke mere.

¹³ Nu sønderbryder jeg det Åg, han lagde på dig, og sprænger dine Bånd.

¹⁴ Om dig lyder HERRENS Bud: Dit Navn skal ikke ihukømmes mere.

¹⁵ (2:1) Se, Glædsesbudet, som kundgør Fred, skrider frem over bjergene Fejr dine Fester, Juda, indfri dine Løfter! Thi aldrig skal Niddingen mer drage gennem dig; han er udryddet helt og holdent.

KAPITEL 2

(2:2)

Hærgeren drager imod dig, hold Vagt med Omhu, hold Udkig, omgjord din Lænd, saml al din Kraft!

² (2:3) Thi HERREN genrejser Jakobs og Israels Højhed; dem har jo Hærværksmænd

hærget og ødt deres Ranker.

³ (2:4) Hans Heltes Skjolde er røde, hans Stridsmænd skarlagenklædt, hans Vogne funkler af Stål, den Dag han ruster og Spydene svinges.

⁴ (2:5) Igennem Gaderne raser Vognene frem, hen over Torvene farer de i susende Fart; de ser ud som Fakler, farer frem og tilbage som Lyn.

⁵ (2:6) Hans Helte kaldes frem, de snubler i Farten, de styrter frem imod Muren. Skjoldtaget er rejst.

⁶ (2:7) Flodportene bliver åbnet, Kongsgården vakler.

⁷ (2:8) Herskerinden føres bort i Landflygtigbed med sine Terner; de sukker som kurrende Duer, slår sig for Brystet.

⁸ (2:9) Nineve er som en Dam, hvis Vand flyder bort. "Stands dog, stands dog!" råbes der, men ingen vender om.

⁹ (2:10) Ran Sølv, ran Guld! Der er Liggendefæ uden Ende, alskens kostbare Ting i store Måder.

¹⁰ (2:11) Tomt og tømt og udtømt, ængstede Hjerter, rystende Knæ og Skælven i alle Lænder! Og alle Ansigter blegner.

¹¹ (2:12) Hvor er nu Løvernes Bo, Ungløvernes Hule, hvor Løven frak sig tilbage, hvor Ungløven ej kunde skræmmes?

¹² (2:13) Den røved til Ungernes Tarv og myrded til Løvinderne, fyldte sine Hier med Bytte. sit Bo med Rov.

¹³ (2:14) Se, jeg kommer over dig, lyder det fra Hærskarers HERRE, dit Lejrsted lader jeg gå op i Røg. Dine Ungløver skal Sværdet fortære; jeg rydder din Røverfærd bort fra Jorden. Dine Sendebuds Røst skal aldrig høres mer.

KAPITEL 3

Ve Byen, der drypper af Blod, hvor der kun tales Løgn, så fuld af Ran, med Rov uden Ende!

² Hør Smæld og raslende Vogne, jagende Heste,

³ Stridsvognenes vilde Dans og stejle Heste! Sværdblink og lynende Spyd, faldne i Mængde, Masser af døde, endeløse Dynger af Lig, man snubler over Lig!

⁴ For Skøgens vidt drevne Utugt, den fagre, udlært i Trolddom, som besnærede Folk ved Utugt, Stammer ved Trolddom,

⁵ kommer jeg over dig, lyder det fra Hærskarers HERRE; dit Slæb slår jeg op i Ansigtet på dig, lader Folkeslag se din Blusel, Riger din Skam,

⁶ dænger dig til med Skarn og vanærer dig, ja sætter dig i Gabestok.

⁷ Enhver, som får dig at se, skal fly fra dig og sige: "Nineve er ødelagt, hvem vil ynke det, hvor skal jeg hente en til at give det Trøst?"

⁸ Mon du er bedre end No-Amon, der lå ved Strømme, omgivet af Vand som Bolværk, med Vand til Mur?

⁹ Dets Styrke var Ætiopere og Ægyptere uden Tal; Put og Libyer kom det til Hjælp.

¹⁰ Dog førtes det bort, i Fangenskab måtte det vandre, på alle Gadebjørner knustes også dets spæde; og om dets ædle kastedes Lod, alle dets Stormænd lagdes i Lænker.

¹¹ Også du skal drikke og synke i Afmagt, også du skal søge i Ly for Fjenden.

¹² Alle dine Fæstninger er Figener og tidligmoden Frugt; når de rystes, falder de den spisende i Munden.

- 13** Se, Folket i dig er som Kvinder, vidåbne for Fjenden er Portene ind til dit Land, Ild fortæred dine Slåer.
- 14** Øs Vand til Brug, når du omringes, styrk dine Fæstninger, træd Dynd, stamp Ler, tag fat på Teglstensformen.
- 15** Ild skal fortære dig på Stedet. Sværd udrydde dig, fortære dig som Springere. Er du end talrig som Springere, talrig som Græshopper,
- 16** er end dine Købmænd flere end Himlens Stjerner - Græshoppen kaster sin Vingeskal og flyver!
- 17** Dine Fogeder er som Græshopper, dine Tipsarer som Græshoppesværme; de lejrer sig i Hegn, når Dagen er sval; men når Solen står op, er de borte, man ved ej hvor.
- 18** Hvor sov dine Hyrder fast, du Assurs Konge! Dine Helte blunded; dit Folk er spredt på Bjergene, ingen samler dem.
- 19** Ulægeligt er dit Brud, dit Sår er til Døden. Alle, som hører om dig, klapper i Hånd; thi hvem fik ikke din Ondskab stadig at føle?

For other languages please go to **www.wordproject.org**